

stykke, når dette broderfolk beder om at få det tilbage?

Kl. 15:16

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 15:16

Per Clausen (EL):

Nu skelner jeg nok ikke mellem broderfolk og andre folk, vil jeg sige. Så mit synspunkt vil være, at jeg vil ønske, at mine svenske venner vil reagere på samme måde, som vi har gjort her i Danmark, på henvendelser fra lande, som vi aldrig var brødre med, måske på grund af den opførelse, vi havde vist i de lande.

Jeg vil bare sige til hr. Søren Krarup, at jeg er fuldt ud bekendt med beskrivelser af, hvordan man har ført krig i foregående århundreder rundt omkring i verden. Og meget kan man sige om svenskerne, men de har ikke rekorden i grusomhed.

Men det, der er pointen her, og som jeg synes er vigtigt, er, at man selvfølgelig skal arbejde på at rette op på uretfærdigheder, som er sket i fortiden. Endnu bedre var det, hvis man fjernede dem, der eksisterer i dag. Og selvfølgelig skal man i den situation, hvor der er nationer, der har et eller andet, som er af særlig stor betydning for deres historie, være positivt og velvilligt indstillet over for at udlevere det igen. For i stedet for at de skal rejse til os for at kigge på det, kan vi jo rejse til dem for at kigge på det, og så kommer vi ud og møder andre mennesker, andre folk. Det er altid en god ting, som kan skabe stor oplysning og måske endda et lyst sind i en hverdag, der ind imellem kan være lidt trist.

Kl. 15:17

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Så er det ordføreren for forslagsstillerne, hr. Søren Espersen, Dansk Folkeparti.

Kl. 15:18

(Ordfører for forslagsstillerne)

Søren Espersen (DF):

Tak. Det har været en bemærkelsesværdig debat, faktisk også en spændende debat, synes jeg, bl.a., som jeg opfattede det, med tilsagn fra kulturministeren om i hvert fald at se på Jyske Lov som en start – jeg synes, det er fantastisk, at vi kan starte der – og også med en masse positive ting fra ordførerne, men det ender alligevel ud med, at man ikke vil støtte forslaget. Det kunne jo så være, fordi det kom fra os, det er da en mulighed, man har da før set, at det har været en forklaring.

Det her forslag er egentlig sådan meget enkelt og også forståeligt. Vi gør det, som FN og UNESCO er i fuld gang med – i fuld gang med – vi siger nemlig: Lad os prøve at udveksle det, som er resultatet af uretfærdige tyverier helt op til nutiden. Irak har også været nævnt, selvfølgelig skal man også være opmærksom på det. Det seneste har været mellem Tyskland og Rusland, hvor man ved, at Göring jo stjal med næb og klør, alt hvad han kunne finde, og man er i fuld gang med disse udvekslinger mellem Rusland og Tyskland.

Også med ting fra længere tilbage i tiden er man i fuld gang. Der blev nævnt fra en ordførers side, jeg tror, det var Venstræs ordfører, at nu var der ligesom gået for lang tid – nej, undskyld, jeg tror, det var SF's ordfører, der sagde det – og så var det ikke af særlig interesse mere. Men det er jo en god tendens, at vi udveksler med hinanden, det er jo en rigtig god idé. Vi har masser af ting på Nationalmuseet, som ikke burde være her.

Jeg var på Rhodos sidste år og sejlede ned langs østkysten til Lindos og så udgravninger der, som var foretaget af danske arkæologer i slutningen af 1800-tallet og hjembragt – dengang var der ikke nogen dernede, som gad have de sten – til Nationalmuseet, hvor de garanteret ligger i nogle kasser et eller andet sted. Men de skal jo selvfølgelig være på Rhodos. Det er den holdning, vi har herhjemme. Det skulle bare lige mangle. Derfor vil vi også på et senere tidspunkt i foråret fremsætte et beslutningsforslag om, at de græske ting, der hører til på Rhodos, udleveres til grækerne som en gestus i anledning af Grækenlands 200-års-jubilæum, som jo foregår i 2030.

Jeg håber i hvert fald at få tilslutning til det, for vi er jo generøse på den måde her i Folketinget og i Danmark i modsætning til, desværre, hvad situationen er i Sverige, som er et helt unikt tilfælde. Der er ingen generøsitet, man har bare som princip sagt nej, og det har altså givet sig udslag i nogle meget, meget underlige situationer. Vaclav Havel er nævnt, han kom som fri præsident fra det nye Tjekkiet og bad underdånt, om han måtte få den kongekrone, som Karl XII stjal, og han fik bare et nej, en total afvisning, både fra kongefamilien og fra den svenske regering, og det er underligt i vores tid, at man behandler hinanden sådan. Det kan vi ikke forstå.

Det kan da godt ske, at det har lydt, som om vi gik efter Sverige, men hvad skulle vi ellers gå